

- สาระ:** ลูกที่แสนหวาน ลูกต้องกลายเป็นผู้ช่วยของพระเจ้าเช่นเดียวกับพ่อ พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเพื่อรับใช้ลูกๆ
- คำถาม:** ยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้เป็นยุคที่สวยงามที่สุดและให้คุณประโยชน์อย่างไร?
- คำตอบ:** เพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกๆ ทั้งชายและหญิงจะกลับมาสูงส่งที่สุด ยุคบรรจบพบกันนี้อยู่ในช่วงกลางระหว่างตอนปลายยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทอง ในเวลานี้เท่านั้นที่พ่อได้เปิดมหาวิทยาลัยของพระเจ้าเพื่อลูกๆ ที่ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์กลายเป็นเทพ มหาวิทยาลัยเช่นนั้นไม่ได้มีอยู่ในช่วงระยะเวลาอื่นใดตลอดทั้งวงจร เป็นเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ทุกคนได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์

โอมซานติ พ่อทางจิตหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ขณะที่กำลังนั่งที่นี้, ก่อนอื่นลูกจดจำพ่อ เพราะท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เป้าหมายของลูกคือการกลับมาบริสุทธิ์และสโตประธานด้วยการจดจำท่าน เป้าหมายของลูกไม่ได้เป็นเพียงแค่นี้ไปถึงสภาพที่สโตแต่ลูกต้องกลับมาสโตประธาน และเหตุนี้เองแน่นอนลูกต้องจดจำพ่อด้วยเช่นกัน แล้วลูกก็จดจำบ้านที่แสนหวานของลูกด้วยเช่นกันเพราะลูกต้องไปที่นั่น จากนั้นลูกก็ต้องการความมั่งคั่งที่นั่นด้วย และเหตุนี้เองลูกต้องจดจำดินแดนแห่งสวรรค์ด้วยเช่นกันเพราะลูกมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลนั้น ลูกรู้ว่าลูกได้กลายเป็นลูกๆ ของพ่อ ลูกรับคำสอนจากพ่อแล้วลูกจะไปสวรรค์ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ทุกคนต้องกลับบ้านอย่างแน่นอน ลูกรู้เช่นกันว่าเวลานี้คืออาณาจักรของราวัน เมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งนี้ยุคทองจะได้รับชื่อว่าอาณาจักรของราม จากนั้นก็มีการลดลง 2 องศา หนึ่งในนั้นเรียกว่าสุริยวงศ์และอีกหนึ่งในนั้นเรียกว่าจันทรวงศ์ เช่นที่มีเพียงราชวงศ์เดียวของคริสเตียน ดังนั้นก็เป็นเพียงราชวงศ์เดียวด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามมีสุริยวงศ์และจันทรวงศ์ในนั้น สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ใด พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกและสิ่งนี้เรียกว่าความรู้ เมื่อสวรรค์มีการก่อตั้งแล้วก็ไม่มีคามจำเป็นสำหรับความรู้ ลูกๆ ได้รับการสอนความรู้นี้เพียงในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ แน่แน่นอนว่าควรจะมีการเขียนไว้ที่ศูนย์และพิพธิภักดิ์ของลูกด้วยตัวหนังสือขนาดใหญ่ว่า พี่น้องหญิงชายทั้งหลายนี้คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดที่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของ “ยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด” และดังนั้นลูกต้องเขียนด้วยเช่นกันว่า นี่คือยุคบรรจบพบกันของการพบปะของตอนปลายของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทอง ดังนั้นยุคบรรจบพบกันจึงเป็นยุคที่ให้คุณประโยชน์และสวยงามที่สุด พ่อพูดว่า พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ดังนั้นความหมายของยุคบรรจบพบกันจึงได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วด้วยเช่นกัน ตอนสิ้นสุดของโรงค้าประเวณีและตอนเริ่มต้นของวัดชีวา (ชีวาလာยา) เรียกว่ายุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ที่นี้ทุกคนมีกิเลส ในขณะที่นั้นทุกคนปราศจากกิเลส ดังนั้นผู้ที่ปราศจากกิเลสกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่สูงสุดอย่างแน่นอน ทั้งหญิงและชายกลายเป็นผู้ที่สูงสุด ดังนั้นชื่อของพวกเขาคือมนุษย์ที่สูงที่สุด (ปุรุชโซทตัม) ไม่มีใครนอกจากลูกๆ และพ่อรู้ว่านี่คือยุคบรรจบพบกัน สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของใครว่าเมื่อไหร่เป็นยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เวลานี้พ่อมาแล้ว ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านได้รับการยกย่องอย่างมาก ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้, มหาสมุทรแห่งความปิติและเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนด้วยความรู้ ลูกจะไม่พูดว่าการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์นั้นได้รับมาด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธา การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์อยู่ในยุคทองเท่านั้นและเกิดขึ้นด้วยความรู้ ดังนั้นท่านจะมาในช่วงบรรจบกันของตอนสุดท้ายของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทองอย่างแน่นอน พ่ออธิบายด้วยการทำให้ทุกสิ่งชัดเจนมาก คนใหม่มา, เช่นเดียวกับที่พวกเขามาในทุกๆ วงจรด้วยเช่นกันและก็จะยังคงมาอยู่เรื่อยๆ อาณาจักรต้องมีการก่อตั้งขึ้นในลักษณะนี้ ลูกรู้ว่าลูกคือผู้ช่วยที่แท้จริงของพระเจ้า ท่านจะไม่สอนเพียงแค่นี้คนเดียว ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียน แล้วลูกก็ศึกษากับผู้หนึ่งแล้วก็สอนผู้อื่น และเหตุนี้เองมหาวิทยาลัยที่ใหญ่โตนี้จึงต้องเปิดขึ้นที่นี้ ตลอดทั้งโลกไม่มีมหาวิทยาลัยอื่นๆ เช่นนั้น และไม่มีใครในโลกที่จะสามารถมีสิ่งเช่นนั้นเหมือนมหาวิทยาลัยของพระเจ้า เวลานี้ลูกรู้ว่าพระเจ้าแห่งกิตะนั้นคือชีวาได้มาและเปิดมหาวิทยาลัยนี้ ท่านทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกใหม่, เป็นเทพ ดวงวิญญาณที่สโตต้องกลับมาสโตประธานอีกครั้ง ในเวลานี้ ในเวลานี้ทุกคนโตมประฐาน แม้ว่ากุมาร, กุมารีและชั้นยาสชีบางคนจะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ทุกวันนี้ก็ไม่ได้มีความบริสุทธิ์นั้น ดวงวิญญาณที่ลงมาอยู่อย่างบริสุทธิ์ในตอนแรก แล้วพวกเขาก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าทุกคนต้องผ่านสภาพสโตประธาน, สโต, ราโจและตโม ในเวลาสุดท้ายทุกคนกลับมาตโมประธาน เวลานี้พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูก

เป็นการส่วนตัว ต้นไม้ไม่ได้ไปถึงสภาพโสมประฐานของความผูกพันอย่างแท้จริง ต้นไม้อยู่กลับมาเก่าและดังนั้นต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน นี่คือนิรันดร์ของศาสนาที่หลากหลายและเหตุนี้เองจึงเรียกว่าเป็นการละเล่นที่หลากหลายที่ไม่มีขีดจำกัด ต้นไม้ที่ใหญ่มากและไม่มีขีดจำกัด ต้นไม้ที่ไม่มีชีวิตเหล่านั้นได้ปรากฏขึ้นเมื่อลูกหว่านเมล็ด นี่คือนิรันดร์ของศาสนาที่หลากหลาย ทั้งหมดคือมนุษย์แต่ในบรรดาพวกเขาที่มีความหลากหลายอย่างมาก เหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดถึงการละเล่นที่หลากหลายที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าศาสนาทั้งหมดลงมาตามลำดับกันอย่างไร ทุกคนต้องไปและแล้วก็ลงมา ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว นี่เป็นละครที่มีหัตถ์กรรม ความมหัศจรรย์คือดวงวิญญาณที่สูงสุดแสนเล็กน้อยนั้น นั่นคือดวงวิญญาณสูงสุด ที่มีบทบาทที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นบนเวทีโลกในท่าน ดวงวิญญาณสูงสุดเรียกว่าพระเจ้า (ปาริ+อาตมา) ลูกเรียกท่านว่าบาบา เพราะท่านคือพ่อสูงสุดของทุกดวงวิญญาณ ลูกๆรู้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาททั้งหมด มนุษย์ไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขาพูดว่า ดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ ในความเป็นจริงคำพูดเหล่านั้นผิด ลูกควรจะเขียนไว้ด้วยตัวหนังสือขนาดใหญ่ด้วยเช่นกันว่า ดวงวิญญาณไม่มีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ แต่ละดวงวิญญาณได้รับผลของการกระทำที่ดีหรือไม่ดีที่เขาได้กระทำ ดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยสันสการ์ที่ไม่บริสุทธิ์ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงไปอยู่เบื้องหน้ารูปบูชาของเหล่าเทพและร้องเพลงสรรเสริญเทพเหล่านั้น เวลานั้นลูกๆเกี่ยวกับ 84 ชาตินี้เกิดของลูก ไม่มีมนุษย์อื่นใดที่รู้สิ่งนี้ เมื่อลูกบอกพวกเขาและให้ข้อพิสูจน์ของ 84 ชาตินี้เกิดของพวกเขานี้ พวกเขาถามว่า คัมภีร์ทั้งหมดนั้นผิดหรือ? พวกเขาเคยได้ยินมาว่ามนุษย์เข้าไปสู่ 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ เวลานั้นพ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกว่าในความเป็นจริงก็คือเพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมด เวลานั้นพ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่พวกเราที่ท่านเคยสอนพวกเราเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ลูกรู้ว่าพวกเราเคยบริสุทธิ์ และพวกเราเคยเป็นของศาสนาของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ เวลานั้นสิ่งนั้นไม่ได้เรียกว่าศาสนา ผู้คนไร้ซึ่งศีลธรรม นั่นคือพวกเขาได้กลับมาเป็นกิเลส เวลานั้นลูกๆเข้าใจการละเล่นนี้ นี่คือนิรันดร์ที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งเฝ้าแต่ซ้ำรอยทุก 5000 ปี ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งที่เป็นหลายแสนปีได้ นี่เป็นเพียงเรื่องเมื่อวาน ลูกเคยอยู่ในวัดของชีวา(ชีวาลายา)และวันนั้นลูกอยู่ในโรงดำประเวณี และวันพรุ่งนี้ลูกจะอยู่ในชีวาลายาอีกครั้ง ยุคทองเรียกว่าชีวาลายาและยุคเงินก็กล่าวได้ว่าครั้งหนึ่ง ลูกจะคงอยู่ที่นั่นเป็นเวลาหลายหลายปี ลูกต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ สิ่งนี้เรียกว่าอาณาจักรของราวัน ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์เป็นเวลาครั้งวงจร เวลานั้นพ่อพูดว่าในขณะที่อยู่ที่บ้านจึงกลับมาบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว กุมารและกุมาริถึงอย่างไรกับบริสุทธิ์ สิ่งนี้ได้มีการอธิบายแก่พวกเขาแล้วว่า ลูกต้องไม่เข้าไปข้องแวะกับการครองเรือนที่ลูกจะต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง พระเจ้าพูด: จงกลับมาบริสุทธิ์! ลูกต้องฟังพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกสามารถมีชีวิตอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัวขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ในเมื่อพ่อกำลังช่วยลูกให้พ้นจากความไม่บริสุทธิ์เป็นเวลา 21 ชาตินี้เกิดแล้วเหตุใดลูกจึงปลุกฝังนิสัยของการกลับมาไม่บริสุทธิ์ให้ลูกๆของลูกเล่า? ลูกต้องละทิ้งความคิดเห็นของครอบครัวและสังคมของลูกเช่นกัน นี่เป็นเรื่องที่ไม่มีขีดจำกัด มีผู้ที่อยู่อย่างบริสุทธิ์มากมายในทุกศาสนา แต่เป็นสิ่งที่ยากลำบากเล็กน้อยที่จะอยู่ด้วยความปลอดภัย เพราะพวกเขายังคงอยู่ในอาณาจักรของราวัน ในต่างแดนเช่นกัน หลายคนก็ไม่ได้แต่งงาน แล้วพวกเขาก็แต่งงานในวัยชราเพื่อเป็นเพื่อน พวกเขาไม่ได้แต่งงานด้วยดวงตาที่เป็นอาชญากร มีผู้คนเช่นนั้นอยู่มากมายในโลก เขาได้รับการดูแลอย่างดีมากและเมื่อเขาตาย เขาก็ทิ้งบางสิ่งไว้ให้กับบุคคลนั้น (ผู้ที่เป็เพื่อนร่วมชีวิต)และให้บางส่วนเพื่อการกุศล พวกเขาได้ตั้งกองทุนก่อนที่พวกเขาจะจากไป พวกเขามีกองทุนที่ใหญ่ในต่างประเทศด้วยเช่นกันที่ต่อมาได้ช่วยเหลือที่นี้ ไม่ได้มีกองทุนใดๆที่นี้ (ในอินเดีย) ที่จะช่วยเหลือต่างประเทศที่นี้ผู้คนยากจนและดังนั้นพวกเขาจะสามารถช่วยเหลือได้อย่างไร? ที่นั้นพวกเขามีเงินมากมาย บาร์ตันนั้นยากจน ดูสภาพของผู้คนของบาร์ตัน! บาร์ตันเคยมีมงกุฎและนั่นก็เป็นเพียงเรื่องของเมื่อวานเท่านั้น พวกเขาเองพูดว่า 3000 ปีที่แล้วเคยมีสวรรค์ดินแดนสุขาวดี เพียงพ่อเท่านั้นที่สร้างสิ่งนั้น ลูกรู้ว่าพ่อลงมาที่นี้จากเบื้องบนเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน นั่นคือท่านคือผู้เดียวที่ชำระทุกคนให้บริสุทธิ์ ลูกๆรู้ว่าทุกคนร้องสรรเสริญพ่อ พ่อมาที่นี้ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้เพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ ลูกกลับมาบริสุทธิ์และดังนั้นก่อนอื่นลูกต้องไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ลูกมีประสบการณ์ของความทุกข์อย่างมาก และแล้วในอาณาจักรของราวันลูกก็ตกลงมา แม้ว่าผู้คนจะร้องเพลงว่าพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรแห่งความรู้, มหาสมุทรแห่งความสงบและผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ก็ไม่มีใครรู้ว่าท่านมาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์เมื่อใด พ่อพูดว่า ลูกสรรเสริญพ่อ เวลานั้นพ่อได้มาแล้วและกำลังให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูก พ่อมาทุกๆ 5000 ปี ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ พ่ออธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกันว่าพ่อมาอย่างไร มีรูปภาพเช่นกัน บราห์มาไม่มีอยู่ในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน บราห์มาอยู่ที่นี้และบราห์มินก็อยู่ที่นี้เช่นกัน ท่านเรียกว่าปู่ของปู่ของปู่และมีต้นไม้เผ่าพันธุ์มนุษย์ของท่าน ต้นไม้เผ่าพันธุ์มนุษย์ของโลกมนุษย์ก็จะเริ่มต้นด้วยประชาบิดา บราห์มาเท่านั้น ท่านคือประชาบิดา (พ่อของปวงประชา) และดังนั้นแน่นอนจะต้องมีปวงประชาของท่านด้วย พวกเขาไม่สามารถเป็นสิ่งสร้างทางร่างกายของท่านด้วย และดังนั้นพวกเขาจะต้องได้รับการนำมาเลี้ยงดูอย่างแน่นอน ท่านคือปู่ของปู่ของปู่ และดังนั้นท่านต้องนำทุกคนมาเลี้ยงดูอย่างแน่นอน ลูกทั้งหมดคือบุตร

บุญธรรม เวลานี้ลูกได้กลายเป็นบราห์มินและแล้วลูกต้องกลายเป็นเทพ ในการเปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มินและบราห์มินเป็นเทพคือการตีลังกา มีภาพลักษณ์ที่หลากหลายรูปแบบเช่นกัน ทุกคนต้องมาที่นี่จากที่นั่นอย่างแน่นอน เมื่อทุกคนลงมาแล้วผู้สร้างก็มาด้วยเช่นกัน ท่านเป็นผู้สร้างและเป็นผู้กำกับและท่านแสดงด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า โอ ดวงวิญญาณ ลูกรู้จักพ่อ ลูกๆดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกๆของพ่อ เริ่มแรกลูกได้นำร่างกายมาใช้ในยุคทองและได้เล่นบทบาทของความสุขที่ดีเช่นนั้น และแล้วในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกก็ได้เข้ามาสู่ความทุกข์อย่างมาก มีผู้สร้าง,ผู้กำกับและผู้ผลิตละคร นี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครรู้จักละครที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาได้แสดงสิ่งต่างๆเช่นนั้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา และสิ่งนั้นก็ถูกกำหนดไว้ในสติปัญญาของผู้คน เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกๆที่สุดแสนหวาน สิ่งเหล่านั้นคือคัมภีร์ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีเครื่องประกอบอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เช่นเดียวกับการขยายตัวของเมล็ดคือต้นไม้ม ต้นไม้ที่แสนจะใหญ่โตเช่นนั้นก็แพร่กระจายออกมาจากเมล็ดที่แสนเล็ก มีการขยายตัวอย่างมากของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน ความรู้คือเมล็ดและไมจำเป็นต้องมีเครื่องประกอบอื่นใดสำหรับสิ่งนั้น พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ไม่มีคำปฏิญาณหรือระเบียบวินัยอื่นใด ฯลฯ ทั้งหมดนั้นมาถึงจุดสิ้นสุดแล้ว เมื่อลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แล้วก็ไม่มีความจำเป็นต้องมีสิ่งอื่นใด ลูกเคยทำความเลื่อมใสศรัทธามากมาย และดังนั้นพ่อจึงมาเพื่อให้ผลของสิ่งนั้นแก่ลูก เหล่าเทพเคยอาศัยอยู่ในชีวลาลยา เหตุนี้เองผู้คนจึงไปวัดและร้องเพลงสรรเสริญพวกเขา เวลานี้พ่ออธิบายว่า: ลูกๆที่สุดแสนหวาน พ่อเคยอธิบายให้แก่ลูกเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ละทิ้งความสัมพันธ์ทั้งหมดของร่างกายและจดจำฉันซึ่งเป็นพ่อของลูก และบาปของลูกจะถูกเผาไปในไฟโยคะนี้ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พ่ออธิบายในเวลานี้ ท่านได้อธิบายในทุกๆวงจร มีบางคำที่ดีมากในกิตะเช่นกัน “มานมานะบาป” หมายถึงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ชีพบาบาพูดว่า พ่อมาที่นี่แล้ว พ่อบอกลูกด้วยเช่นกันว่าพ่อเข้ามาในร่างของใคร พ่อบอกสาระของพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูกโดยผ่านบราห์มา ผู้คนได้แสดงภาพลักษณ์เหล่านี้ แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งเหล่านั้น เวลานี้ลูกเข้าใจว่าชีพบาบาได้บอกสาระของคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูกผ่านร่างของบราห์มาอย่างไร ท่านอธิบายความลับของละครของ 84 ชาติเกิดแก่ลูกด้วยเช่นกัน พ่อมาในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของผู้นี้ แล้วผู้นี้ก็กลายเป็นเจ้าชายอันดับหนึ่งและผ่านการเกิด 84 ชาติเกิด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะที่มีชีวิตอยู่ในอาณาจักรของราวันนี่ จงปล่อยระเบียบวินัยของครอบครัวตระกูลที่ไม่บริสุทธิ์และความคิดเห็นของสังคมและยอมรับสิ่งที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูด ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกจงมีชีวิตเหมือนดอกบัว
2. เข้าใจละครที่หลากหลายที่ไม่มีขีดจำกัดนี้อย่างดีมาก ดวงวิญญาณเล่นบทบาทของพวกเขาในละครนี้และไม่ผูกมัดกับต่อผลของการกระทำ ดวงวิญญาณทำกรรมดีและไม่ดีและได้รับผลของสิ่งเหล่านั้น เข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนี้และทำกรรมที่สูงส่ง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงที่ไม่มีความหลงทะนงตนและแสดงให้เห็นในรูปในทางปฏิบัติของความรู้ที่แท้จริง ด้วยอำนาจทางจิตของลูก
เมื่อต้นไม้อำนาจที่เต็มไปด้วยผลไม้ ต้นไม้ก็จะเริ่มโค้งลงนั่นคือมันรับใช้โดยการถ่อมตน ในทำนองเดียวกันลูก ๆ ที่มีอำนาจทางจิตจะถ่อมตนและรักทุกคนเท่ากับที่พวกเขาเป็นผู้มีอำนาจยิ่งใหญ่ ผู้ที่มีอำนาจสั้น ๆ นั้นมีความหลงทะนงตน ในขณะที่ผู้ที่มีความอำนาจแห่งสัจจะจะไม่มีความหลงทะนงตนในขณะที่มีความอำนาจนั้น เหล่านี้เป็นรูปในทางปฏิบัติของความรู้ที่แท้จริง อย่างไรก็ตามยิ่งผู้รับใช้ที่แท้จริงมีอำนาจในทัศนคติของพวกเขาเท่าไร ก็ยังมีความรักและความถ่อมตนในคำพูดของพวกเขาตามนั้น

คติพจน์: ลูกไม่สามารถได้รับโชคโดยไม่ต้องสละละทิ้ง

*** โอม ชานติ ***